

PÄIVÄ VAIN

Lina-Sandell-Berg 1865

Oscar Ahnfelt 1872

1)

PÄIVÄ VAIN JA HETKI KERRALLANSA, SIITÄ LOHDUTUKSEN AINA SAAN.
MITÄ PÄIVÄ TUOKIN TULLESSANSA, ISÄ HOITAA LASTA ARMOLLAAN.
KÄDESSÄÄN HÄN JOKA PÄIVÄ KANTAA, TIETÄÄ KAIKEN, MITÄ TARVITSEN.
PÄIVÄN KUORMAT, LEVON HETKET ANTAA, MURHEEN NIIN KUIN ILON SEESTEISEN.

2)

JOKA HETKI HÄN ON LÄHELLÄNI, JOKA AAMU ANTAA ARMONSA.
HERRAN HUOMAAN USKON ELÄMÄNI, HÄN SUO VOIMANSA JA NEUVONSA.
SURUT, HUOLET EIVÄT LIIKAA PAINA, NE HÄN OTTAA ITSE KANTAAKSEEN.
NIIN KUIN PÄIVÄS, NIIN ON VOIMAS AINA” TÄHÄN TURVAAN YHÄ UUELLEEN.

3)

KIITOS, HERRA, LUPAUKSESTASI, SIINÄ ANNAT MINUN LEVÄTÄ!
KIITOS OLKOON LOHDUTUKSESTASI, ANNAT VOIMAA SANAN LÄHTEESTÄ!
SUO MUN OTTAA ISÄN KÄDESTÄSI PÄIVÄ VAIN JA HETKI KERRALLAAN,
KUNNES JOHDAT MINUT KÄDELLÄSI RIEMUN MAAHAN, PÄIVÄÄN KIRKKAAMPAAN.

HLK 423